

Η ΕΡΤ ξεγύμνωσε την πολιτική υποκρισία

Του Χρήστου Γιανναρά

Η απορία είναι απλή και δι-
αυγής: Όλοι όσοι εκόπτοντο τις
προάλλες και διερρήγνυαν τα
ψαπιά τους για το κλείσιμο της
ΕΡΤ (για το γεγονός, όχι για τον
τρόπο), που ζούσαν άραγε τα
τελευταία τριάντα εννέα χρόνια;
Σε άλλον πλανήτη; Το κόμμα
που προκάλεσε κυβερνητική
κρίση επικαλούμενο τη «δη-
μοκρατική του ευαισθησία» (!),
τα πλήθη που διαδήλωναν με
πάθος και οργή, οι συνδικαλι-
στικοί φορείς που αποφάσιζαν
απεργίες, αυτοί όλοι, δεν έβλε-
παν, δεν άκουγαν, δεν κατάλα-
βαν ποτέ τι γινόταν στην ΕΡΤ,
δεν είχαν καμιά επαφή με την
πραγματικότητα;

Τριάντα εννέα ολόκληρα
χρόνια η ΕΡΤ αποτελούσε το
σκανδαλωδέστερο αποκύπη-
μα της κομματοκρατίας στην
Ελλάδα: κορύφωμα φαυλό-
τητας, αυθαιρεσίας και ιτα-
μότητας. Ο σεμνοπρεπής κ.
Κουβέλης ζήτησε να συνεχί-
σει τη λειτουργία της η ΕΡΤ με
αλώβητο το προσωπικό της.
Αγνοούσε άραγε ποιο ποσοστό
του προσωπικού είχε διοριστεί
μόνο με το κομματικό σημεί-
ωμα, χωρίς καμιά κρίση, αξι-
ολόγηση, έλεγχο προσόντων;
Αγνοούσε ο αμύντωρ και της
«Δημοκρατίας» και της «Αρι-
στεράς» ποιες εξωφρενικές,
μυθικές αμοιβές απολάμβαναν
οι αυθαίρετα διορισμένοι λακέ-
δες του εκάστοτε κυβερνώντος

κόμματος – πρόεδροι, γενικοί
διευθυντές, «σύμβουλοι» (χω-
ρίς αρμοδιότητες ή υποχρεώ-
σεις προσφοράς υπηρεσιών),
δημοσιογράφοι στον ρόλο του
κυβερνητικού προπαγανδιστή
(συντονιστές «πολιτικών» συ-
ζητήσεων, «αναλυτές» ή και
παρουσιαστές ειδήσεων);

Στα πρώτα χρόνια της πα-
σοκικής λοιμικής, η φωνή του
τελευταίου ίχνους τίμιας Αρι-
στεράς, το περιοδικό «ΑΝΤΙ»,
είχε εισαγάγει τον όρο «Για-
μπαζολισμός», για να εντοπίσει
το καινοφανές του είδους της
ηλεκτρονικής προπαγάνδας που
είχε λανσάρι η ΕΡΤ. Και ήταν
μάλλον αναμικτό το προσωπο-
παγές παράδειγμα σε σύγκριση
με το τι ακολούθησε στις επό-
μενες δεκαετίες της πράσινης
και της γαλάζιας πασοκοκρατί-
ας: Σε ποια ευτέλεια έφτασε το
επίπεδο της δημοσιογραφίας
στην ΕΡΤ, πόσο ταπεινωμένος
και προσβεβλημένος ένιω-
θε ο πολίτης από τη μικρό-
νοια, την αγραμματοσύνη, την
αγλωσσία, τον λακεδισμό, τη
χαμέρπεια των κομματικών
προπαγανδιστών, που την υφί-
στατο πληρώνοντας κεφαλικό
χαράτσι για την ΕΡΤ μαζί με
τον λογαριασμό της ΔΕΗ. Εκ
παραδρομής είχε ομολογήσει
γενικός κάποτε διευθυντής ότι
βρήκε στην κρατική τηλεόραση
διορισμένους 34 σκηνωθέντες,
από τους οποίους μπορούσε

να χρησιμοποιήσει μόνο τρεις
– οι υπόλοιποι ήταν επικίνδυ-
να άσχετοι. Πασίγνωστο και το
ότι, παράλληλα με τις μόνιμες
καθαρίστριες, αναγκαζόταν η
ΕΡΤ να πληρώνει και εξωτε-
ρικά συνεργεία καθαρισμού,
γιατί οι ελλείψεις στην καθαρι-
ότητα αποτελούσαν πρόβλημα
λειτουργικό. Με κομματικές
«πλάτες» ο καθένας μπορούσε
να καθορίζει τα όρια των υπο-
χρεώσεων του στο γενικευμέ-
νο «μπάχαλο» της ασυδοσίας
και της καταλήστευσης κοινω-
νικού χρήματος.

Βέβαια και ο κ. Σαμαράς με

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

καταγγελίες για «διαφθορά» και
«αδιαφάνεια» δικαιολόγησε το
κλείσιμο της ΕΡΤ. Αλλά οι κα-
ταγγελίες ακυρώνονται από μό-
νες τους ή λειτουργούν και ως
μπούμερανγκ, όταν αυτός που
καταγγέλλει ενέχεται στα κατα-
γελλόμενα. Στο Διαδίκτυο αναρ-
τήθηκε ανοιχτή επιστολή προς
τον κ. Σαμαρά γραμμένη από
τον Γεώργιο Κογιάννη, πρώην
Διευθυντή Ειδήσεων της ΕΡΤ,
που προσδιορίζει με ακρίβεια
περιπτώσεις άμεσης (ή έμμε-
σης αλλά προφανούς) εμπλο-
κής του κ. Σαμαρά σε κραυ-
γαλέα σκάνδαλα αυθαιρεσίας
και διαπίστωσης κοινωνικού
χρήματος στην ΕΡΤ. Οι αναγνώ-

στες της ανοιχτής επιστολής δεν
έχουμε τη δυνατότητα ελέγχου
των όσων καταλογίζονται στον
κ. Σαμαρά. Αν όμως δεν απα-
ντηθεί η επιστολή, τότε οι κατα-
λογισμοί επαληθεύονται. Διότι
είναι συγκεκριμένοι, αναφέρο-
νται σε ονόματα και ενεργήμα-
τα, σε ημερομηνίες και ποσά
αμοιβών, σε λογικά προφανείς
απάντηση, ο καταγγελλόμενος
κ. Σαμαράς έχει (τουλάχιστον
ηθικά, δηλαδή κοινωνικά) τε-
λειώσει.

Κάτι ανάλογο ισχύει και
για τον κ. Κουβέλη, όπως και

πύργιο αυτή, όπως και καυκάτι,
άμυνας της κοινωνίας (και της
ανθρωπιάς) απέναντι στη λοι-
μική, τη δυσώδη και θανατερή,
της κομματοκρατίας.

Ανάγκη να μην παραβλέ-
ψουμε ή υποτιμήσουμε τα
αναμφισβήτητα θετικά: Οτι
στην ΕΡΤ, όλα αυτά τα χρόνια,
με ρουσφέτι ή από τύχη και
σύμπτωση, έφαγαν ψωμί και
κάποια από τα ανήσυχα νέα
παιδιά που συνεχίζουν στην
έρημ Ελλάδα να ψάχνουν, δου-
λεύοντας τη γλώσσα, τη μου-
σική, το θέατρο, την κινούμενη
εικόνα – να παλεύουν για την
ποιότητα, τη χαρά κοινωνίας
της εμπειρίας. Να αναγνωρί-
σουμε ότι η ΕΡΤ προσφέρθη-
κε, ερήμην των αφεντάδων
της, να παίξει ένα ρόλο που θα
έπρεπε να είναι από τις κύριες
επιδιώξεις της. Να μνημονεύ-
σουμε ανθρώπους εκπληκτι-
κής ποιότητας, ικανότητας και
ανιδιοτέλειας, που βρέθηκαν,
ερήμην των κομματικών προ-
ϊσταμένων τους, να στελεχώ-
νουν καίριες λειτουργίες του
οργανισμού παλεύοντας να
λειτουργούν σαν αντίβαρο στην
ευτέλεια των εγκαθέτων.

Σόκαρε, οπωσδήποτε, και
ο τρόπος που ο κ. Σαμαράς
έκλεισε την ΕΡΤ, η βαναυσό-
τητα της λογικής με καίμε και
τα κλωρά μαζί με τα ξερά, όταν
το πρώτο που μας ενδιαφέρει
είναι να πετύχουμε άκριτες,

δίχως αξιολόγηση ποιότητας,
τις απολύσεις που επιτάσσει
η Τρόικα. Το κλείσιμο της ΕΡΤ
θύμιζε συμπεριφορές κου-
κουλοφόρων εντεταλμένων
να βιαιοπραγήσουν ή πραιτω-
ριανών του ηγεμόνα Φωτό-
πουλου της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ, που
κατεβάζουν τους διακόπτες.
Αν ο κ. Σαμαράς απέβλεπε σε
κακοτόμο εγχείρημα αποκομ-
ματικοποίησης της ΕΡΤ, θα
είχε έτοιμο τον σχεδιασμό και
τη στελέκωση του καινούργιου
οργανισμού, ώστε το βράδυ να
λήξει οριστικά το μπάχαλο και
το πρωί να ξεκινήσει η ανα-
μορφωμένη απαρχή.

Ο ρεαλισμός δεν οδηγεί
οπωσδήποτε στην απελπισία,
μπορεί να καρποφορήσει και
δημιουργική αφύπνιση, ενεργ-
γοποίηση της «σιωπηλής πλει-
οψηφίας». Οι γραμμές αυτές
γράφονται ενώ δεν έχουν ακό-
μα υπάρξει καινούργια κρατικά
ΜΜΕ. Κυβέρνηση έχουν συ-
γκροτήσει δύο από τους χαρα-
κτηριστικότερους εκφραστές
του πολιτικού αμοραλισμού της
μεταπολίτευσης. Και τους αντι-
πολιτεύονται όσοι είχαν επιδο-
θεί σε κοπετούς για το «μαύρο»
της βία καταργημένης ΕΡΤ,
χωρίς ποτέ να έχουν διαμαρτυ-
ρηθεί για το «γκρίζο», μήνες και
χρόνια, της απολύτως φασιστι-
κής ΠΟΣΠΕΡΤ.

Ο Ελληνισμός σήμερα: μια
φθίνουσα νοσταλγία.

Σαμαράς - Βενιζέλος Α.Ε.

Μουλόπουλος Βασίλης

Εντάξει, μετά την ομολογία Σα-
μαρά στο υπουργικό συμβούλιο ότι
«θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να
αποφύγουμε νέα μέτρα» και τις δη-
λώσεις Βενιζέλου ότι «το ΠΑΣΟΚ
αναλαμβάνει την ιστορική του ευθύνη
για να σώσει τη χώρα», το πιάσαμε το
υπονοούμενο. Αυτή η μονοκομμα-
τική κυβέρνηση του δικομματισμού
ετοιμάζεται για εκλογές λίαν συντό-
μως. Ως τότε όμως θα πνιγούμε στα
σκουπίδια. Θα τους δούμε να παλεύ-
ουν, όχι στα μαρμαρένια αλώνια της
πολιτικής αλλά της χωματερής.

Η ανίερη συμμαχία μεταξύ Ν.Δ. και
ΠΑΣΟΚ έχει πλέον υπερβεί την τραγι-
κή της διάσταση, ζούμε και θα ζήσου-
με σκηνές από μια πολιτική comedia
grotesca. Ο Βόθρος θα ξεχειλίσει και
θα πνιγούμε στα λύματα: λαμογιές,
μίζες, κατάχρηση εξουσίας, εκβια-
σμοί, πλαστογράφηση στοιχείων και
οικονομικών μεγεθών, παραχώρηση
του δημόσιου συμφέροντος στα ιδι-
ωτικά συμφέροντα. Γνωρίζουν ότι ο
χρόνος τους είναι μετρημένος και θα
προσπαθήσουν να τον αξιοποιήσουν
επικερδώς. Πολιτικά και οικονομικά.

Σαμαράς και Βενιζέλος βρίσκο-
νται σε απελπιστική θέση. Πιπιλάνε
συνεχώς και εμφανώς τρομοκρατη-
μένοι την ίδια καραμέλα της πιστής

Η ΑΥΓΗ

εφαρμογής του Μνημονίου και πα-
ράλληλα υπόσχονται «καταπολέμηση
της ανεργίας, ανάπτυξη, προάσπιση
της κοινωνικής συνοχής και εθνικής
κυριαρχίας» αδιαφορώντας για τη γε-
λοιότητα αυτών που λένε. Η νέα πολι-
τική συμμαχία Σαμαρά Βενιζέλου δεν
είναι ευκαιριακή. Έχει συγκεκριμένη
ταυτότητα: τη δημιουργία ενός αυταρ-
κικού συντηρητικού σχηματισμού:
του ΜεΝεΠα (Μεγάλη Νεοφιλελεύ-
θερη Παράταξη). Μιας πολυσυλλε-
κτικής ομπρέλας εξουσίας που θα
προσπαθήσει να καλύψει τη χώρα
από την Άκρα Δεξιά ως το πάλαι ποτέ
(λεγόμενο) εκσυγχρονιστικό Κέντρο,
εξαφανίζοντας τη ΔΗΜ.ΑΡ. Έτσι, δεν
έχει νόημα να συζητάμε για ιδεολο-
γικές διαφορές μεταξύ Ν.Δ. και ΠΑ-
ΣΟΚ, Κεντροδεξιάς και Κεντροαρι-
στεράς. Η πορεία θα είναι κοινή και οι
ρήξεις θα αφορούν μόνο τους ρόλους
και τις θέσεις εξουσίας.

Η νέα προγραμματική συμφωνία
είναι η ίδρυση της «Ελλάς Α.Ε.» και
αφορά στη μοιρασιά των κερδών με-
ταξύ του βασικού μετόχου, της Ν.Δ.
και της τσόντας του ΠΑΣΟΚ. Τόσα
ρουσφέτια εμείς, τόσα εσείς, τόσους

κομματικούς διορισμούς εμείς, τό-
σους εσείς, τόσα δωράκια σε μεγαλο-
επιχειρηματίες εμείς, τόσα εσείς, τόσο
πολιτικό χρήμα εμείς, τόσο εσείς.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με ό,τι
πραγματικά μετράει στη ζωή του
πολίτη; Με τον αγώνα του για επιβί-
ωση, τις αγωνίες του για το αύριο, τη
χαμένη αξιοπρέπειά του, την ιστορική
μνήμη του, την καθημερινή του σχι-
ζοφρένεια; Καμία. Δεν τον αφορούν.
Αλλά για αυτό το διοικητικό συμβού-
λιο της «Σαμαράς - Βενιζέλος Α.Ε.»
δεν ενδιαφέρεται. Ένας θίασος σκιών
σε μια παράσταση εκτός τόπου και
χρόνου.

Η ανίερη συμμαχία μεταξύ Ν.Δ.
και ΠΑΣΟΚ έχει πλέον υπερβεί ακαι
θα ζήσουμε σκηνές από μια πολιτική
comedia grotesca.

Αυτή είναι η νέα Ελλάδα στην
οποία μας οδηγούν αλαλάζοντας
στα τηλεπαράθυρα οι κλόουν και οι
παλιάτσοι της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ.
Αυτές είναι οι ριζοσπαστικές μεταρ-
ρυθμίσεις που ευαγγελίζονται όπου
σταθούν και όπου βρεθούν. Η κατα-
στροφή της χώρας και οι ανθρωπο-
θυσίες των κατοίκων της για την πο-
λιτική και ατομική τους επιβίωση. Η
πολιτική της αρπαχτής και οι πολιτικοί
à la carte.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Εγκλημα διαρκείας

ΛΙΓΕΣ μόλις ώρες κράτησε η κυβερνη-
τική ευφορία για την επιλογή του αγωγού
ΤΑΡ, που θα μεταφέρει μέσω Ελλάδας το
αζερικό αέριο στην Ευρώπη. Παρελθόν
αποτελούν και οι πανηγυρισμοί για την πλή-
ρη «κινεζοποίηση» του ΟΛΠ. Το success
story του Α. Σαμαρά και των συνεργατών
του μοιάζει ήδη μακρινό και άπιαστο όνειρο.

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ της τρόικας επιστρέφει. Οι
εκπρόσωποι των δανειστών επανέρχονται
με άγριες απαιτήσεις. Μας επαναφέρουν
στη συνήθη εδώ και 4 χρόνια σκληρή
πραγματικότητα. Το κοινωνικό κράτος κα-
ταρρέει, η παιδεία συρρικνώνεται, η δημό-
σια διοίκηση παραπαίει.

ΟΣΟΙ ακόμη στη κυβέρνηση νόμιζαν ότι η
τρόικα δεν θα επαναφέρει προπαυτούμε-
νες δράσεις, προκειμένου να εγκρίνει την
εκαμίευση της δόσης, έκαναν ξανά λάθος.
Μία από αυτές είναι οι απολύσεις-διαθεσι-
μότητες. Μετά το πραξικοπηματικό κλείσιμο
της ΕΡΤ και τη μαζική απόλυση 2.656 εργα-
ζομένων, ο αρμόδιος υπουργός Διοικητικής
Μεταρρύθμισης, Κυρ. Μητσotάκης, έχει
μπροστά του ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα.
Πρέπει να θέσει σε διαθεσιμότητα εντός
της εβδομάδας άλλους 12.500 δημόσιους
υπαλλήλους. Όμως επειδή αυτό είναι πρα-
κτικά αδύνατο, για να πάρει παράταση ως το
φθινόπωρο φέρεται έτοιμος να προσφέρει

ως αντάλλαγμα την άμεση απόλυση άλλων
2.000 υπαλλήλων μέσα στο καλοκαίρι.

ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ της υγείας, το υπουργείο
σχεδιάζει να κλείσει 13 νοσοκομεία, να
περικόψει δαπάνες και αγορές φαρμάκων
του ΕΟΠΥΥ, να αυξήσει τη συμμετοχή των
ασφαλισμένων, παρά την αντίδραση για-
τρών, εργαζομένων και κατοίκων. Την ίδια
στιγμή δέκα ασφαλιστικά ταμεία, που στηρί-
ζουν τα έσοδά τους και σε κοινωνικούς πό-
ρους (Μηχανικών, Νομικών, ΕΤΑΠ-ΜΜΕ
κ.ά.), κινδυνεύουν να καταρρεύσουν εφ'
όσον υλοποιηθεί άμεσα η πρόθεση τρόικας
και κυβέρνησης να καταργηθούν άμεσα οι
πόροι αυτοί, που τους αποφέρουν ετησίως
περί τα 600.000.000 ευρώ.

ΑΛΛΑ και στην παιδεία η κατάσταση εί-
ναι τραγική. Η κατάργηση 2.000 σχολείων,
οι συγχωνεύσεις ΑΕΙ και ΤΕΙ με το σχέδιο
«Αθηνά» οδηγούν σε συρρίκνωση. Οι κα-
θηγητές Μέσης Εκπαίδευσης έχουν μειω-
θεί κατά 12% μέσα σε δύο χρόνια, ενώ με
την κατάργηση άλλων 7.000 οργανικών
θέσεων, εξαιτίας της αύξησης των ωρών
διδασκαλίας, χιλιάδες υπεράριθμοι εκ-
παιδευτικοί είτε θα γίνουν περιφερόμενοι
καθηγητές είτε θα οδηγηθούν σε διαθεσι-
μότητα.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για κοινωνικό έγκλημα δι-
αρκείας.